

SARA HERNÁNDEZ, PELLO GUTIÉRREZ, EIDER RODRIGUEZ EUSKAL ZINEMAREN IRIZAR SARIA

Eginkizun “zail eta krudela” bezain gozagarrían sartuta

IRENE ELORZA

Zinemaldiak emandako enkarguaren herena eginda elkarrizketatu ditugu Pello Gutiérrez, Sara Hernández eta Eider Rodríguez, Euskal Zinemaren Irizar sariaren epaimahaia osatzen duen hirukotea. Sail Ofizialean, New Directorsen, Culinary Zinemaren edo Zabaltegin barrietan dauden bederatzik film ikusi eta baloratu behar dituzte datoren ostiralean epaia eman baino lehen. Eginkizun “zaila eta krudela” da, Eider Rodríguez idazle eta itzultzailearen hitzetan, nahiz eta filmak ikusten gozatzen ari diren.

Epaimahaiko kideek aitortu dutenez, elkarren artean oso ezberdinak diren filmak alderatzearen zailtasunaz asko hitz egin dute ezagutu direnetik. Oso formatu, gai eta aurrekontu ezberdineko proiektuak izanda, are zailagoa da saria zeini eman erabakitzea”, dio Tabakalera - Kultura Garaikidearen Nazioarteko Zentroko Ikus-Entzunezkoen Programaren koordinatzaile eta zinemaren aditua den Sara Hernándezek. Pello Rodríguez zinemagileak, epaimahaiko presidentek, honela azaltzen du: “nahiz eta oso antzekoak izan, be-

rez, film bat besteak baino hobea dela erabakitzea oso zaila egiten zait niri, zeren ez da lehiaketa bat”.

Aurretik irizpide batzuk finkatu baituzte ere, filmak ikusi aurretik ahalik eta gutxien hitz egitea adostu dute. Hala ere, orain arteko esperientziaren arabera, harrিতa daude hirurok artean erakutsi duten sintoniagatik, bai irizpideei dagokionean baita pentsatzeko moduan ere. Zinemaldiko arduradunek emandako aholkuari jarraituz, filmak emanaldi arruntetan ikusten saiatzen hasi dira, pase pribatuak salbuespenerako utzita. Esperientzia osoa goa delakoan dago hirukotea eta pozik daude filmak ikusteko hartu duten erritmoarekin, egunean lan bat edo bi ikusten, hain zuzen ere.

Bestalde, film bakoitza ikusi ondoren, elkarrekin geratu eta sakon eztabaidatzeko aukera izaten dute. Sentsazioak, ideiak, balorazioak berroan partekatzearen aldekoak dira hirurak. “Oso inportantea da film bakoitzaren ondoren hitz egitea, horrela, nahi gabe, noruntz goazen ikusten goazelako eta garrantzi gehiago zeri eman pixkanaka erabakitzen dugulako”, adierazi du Sara Hernándezek.

Euskarak aurtengo euskal zinema-ekoizpenetan duen presentziaren gaia planteatzean, eztabaida txikia sortzen da. Istorio bakoitzaren testuinguruak hizkuntzaren hautua baldintzatzen ote duen galdetuta, Eider Rodríguezek iritzi kritikoa azaltzen du. “Pena handia da”, dio iaz bi Euskadi sariren irabazlea izan zenak, “bazirudien azken urteetan bazihoala-bazihoala baina, azkenean, ez dakit ondo zergatik ia ez daude euskaraz egindako filmak; hizkuntza bada kontatzeko toki bat, inportantea da egotea”.

Pello Gutiérrezek beste ikuspegi batetik ulertzen du auzia: “Zinemaldiak ahalegin handia egiten du euskal ekoizpenak azalera ekartzeko, eta badago intentzio bat zuzendaritzatik hori egiteko. Gehiago egin daitekeela? Bai, noski, beti egin daiteke gehiago baina uste dut badagoela hautu bat eta azkeneko urteetan ia beti egon da euskarazko lan bat Sail Ofizialean, dela *Bertsolari*, *Amama*, *Loreak* edo *Handia*. Oso erraza litzateke bertako zinemagintza bultzatzeagatik filmak kontzesio moduan sartzen direla pentsatzea, baina nire ustez kalitateagatik hartzen dira kontuan”.

MONTSE CASTILLO

Irizar

130 years

Mundu hobea eraikitzen laguntzen dugu

www.irizar.com